

MİRAC MUCİZESİ: PEYGAMBERLERLE KARŞILAŞMA

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

El-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîne hamden kesîran tayyiben müberaken fîh. Alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yev-mi'd-dîn.

Emmâ ba'dü;

Fe-kale Rasûlullahi sallallahu aleyhi ve sellem.

آدَمُ فِي السَّمَاءِ الدُّنْيَا تُعْرَضُ عَلَيْهِ أَعْمَالُ أُمَّتِهِ
وَيُوسُفُ فِي السَّمَاءِ الثَّانِيَةِ وَابْنُ الْخَالَةِ يَحْيَى
وَعِيسَى فِي السَّمَاءِ الثَّالِثَةِ، وَإِدْرِيسُ فِي السَّمَاءِ
الرَّابِعَةِ، وَهَارُونَ فِي السَّمَاءِ الْخَامِسَةِ، وَمُوسَى فِي
السَّمَاءِ السَّادِسَةِ، وَإِبْرَاهِيمُ فِي السَّمَاءِ السَّابِعَةِ

*Âdemü fi's-semâi'd-dünyâ tü'radü
'aleyhi a'mâlü ümmetihî ve yûsufü fi's-
semâi's-sâniyeti ve'b-ne'l-hâleti yahyâ ve*

‘îsâ fi’s-semâi’s-sâliseti ve idrîsü fi’s-semâi’r-râbi’ati ve hârûnü fi’s-semâi’l-hâmiseti ve mûsâ fi’s-semâi’s-sâdiseti ve ibrahîmü fi’s-semâi’s-sâbi’ati.

Ebû Saîd hazretlerinden rivayet olunmuş. Peygamber efendimiz biliyorsunuz. Hiç bir peygambere müyesser olmamış, nasip olmamış, büyük ikramlara nail oldu. Miraç eyledi. Yedi kat semavatı geçip, Sidretü'l-Müntehâ'ya varıp, oradan yetmiş bin zülmetten, yemiş bin nurdan perdeleri geçip, Cebrâil aleyhisselam bile varamadığı yerlere ulaştı. Ve Cenâb-ı Mevlâ'nın huzuru izzetine nail oldu. Aşikâre gördü Rabbül izzeti. Ahirette öyle görür ümmeti. İnşallah bizlere de nasip eylesin, onlardan eylesin. Yanıltmasın, şaşırtmasın.

Bu hadîs-i şerîfte bildiriyor ki;

Âdemü fi’s-semâi’d-dünyâ. Âdem en yakın dünyadadır. En yakın semadadır. Dünya edna kelimesinin müennesidir. Daha yakın, en yakın manasına geliyor.

Fi’s-semâi’d-dünyâ demek, en yakın sema demek. Âdem aleyhisselam en yakın dünyadadır. Dedemiz, hepimizin dedesi, Ebû'l

Beşer, insanlığın babası, hepimizin dedesi, Âdem aleyhisselam birinci semada.

Tü'radü 'aleyhi a'mâlü ümmetihî. Ona ümmetinin amelleri gösterilir, arz olunur. Bir rivayette de zürriyetinin amelleri gösterilir. Yani senin torunlarından Ömer, Salih, Seyyid, Osman, Es'ad, Ayhan, koğuş camiinde sabah namazını kıldılar. Ona arz olunur. Çünkü onun zürriyetiyiz hepimiz veya onun ümmeti rivayeti var. Onun ümmeti. Onun hali hayatında kendisine bağlanmış olan ve iman etmiş olanların olabilir. İki rivayet var. Güzel işlerden sevinir. Bak şunu yapmışlar. Aferin maşallah. Baba ya, dede ya sevinir işlerden. Günahlardan üzülür. Küfürden, şirkten, isyandan. Dedelerimiz kendi babalarımız da öyle. Bizim yaptığımız iyi şeylerden kabirde sevinirler. Yapılan kötülüklerden, günahlardan üzülürler. Çünkü babalara analara da cuma gecesi arz olunurmuş, onların yaptığı şeyler. Ahirete göçmüş olan büyüklerine, babalarına, annelerine cuma günü arz olunurmuş. Onlar da iyiliklerden sevinirlermiş, kabirleri nurlanmış, neşeleri artarmış. Kötülüklerden de üzülürlermiş.

Onun için Allah'tan korkun da mevtanızı ezalandırmayınız buyuruyor Peygamber efendimiz. Yani günah işledi mi insan, ceddine kadar, anasına babasına kadar zararı dokunuyor. Sevap işlediği zaman da faydası dokunuyor. Bir kötünün yedi mahalleye zararı var denildiği gibi, çok fena oluyor günah işlediği zaman insan.

Âdem aleyhisselam hatta sağına baktığı zaman cennetlik ümmetini görür. Zürriyetini görür sevinirmiş. Soluna baktığı zaman, cehennemlik ümmetini görür ağlarmış. Öyle görmüş Peygamber efendimiz

Ve yûsufü fi's-semâi's-sâniyeti. Yusuf aleyhisselam ikinci semada. Her semanın kapısı var. Kapılarda bekçiler var. Durduruyorlar, soruyorlar. Kaç sefer anlattığım gibi, ilginç yani bu sema meselesi.

Ve'b-ne'l-hâleti yahyâ ve 'îsâ fi's-semâi's-sâliseti. İki teyze çocukları üçüncü semada. Yahya ile İsa aleyhisselam. Yahya aleyhisselam annesiyle, Meryem validemiz kardeşti. Kız kardeşti. İki birbiriyle kız kardeş çocukları. Yani birbirlerinin teyze

zadeleri oluyorlar. Yahya aleyhisselam ile İsa aleyhisselam.

Ve İdrîsü fi's-semâi'r-râbi'ati. İdris aleyhisselam dördüncü semada.

Ve hârûnü fi's-semâi'l-hâmiseti. Harun aleyhisselam beşince semada.

Ve mûsâ fi's-semâi's-sâdiseti. Musa aleyhisselam altınca semada.

Ve İbrâhîmü fi's-semâi's-sâbi'ati. İbrahim aleyhisselam yedinci semadaymış. Hepsinizi ziyaret etmiş. Hatta Musa aleyhisselamın bize yardımını var. Dönerken miraçtan.

Sormuş ki:

Yâ Muhammed!

Rabbin ne emretti?

Rabbim bana günde 50 vakit namaz kılmayı emretti.

Git Rabbine niyaz eyle. Bu elli vakti kılamazlar. Ben bu adamların arasında yaşadım. Ben bunların hallerini, huylarını biliyorum. Yapamazlar. Bunu git söyle. Dönmüş demiş Ya Rabbi! Biraz azaltsan. Yapamazlarsa günah olur. Kırka indirmiş. Yine gelmiş kırka indirdi.

Yine sormuş.

Kaç tane?

Kırk vakit namaz. Git bunu da yapamazlar. Gitmiş otuza indirmiş.

Yine gelmiş.

Kaç?

Otuz. Yapamazlar. Yine gitmiş. Yirmi. Yine gitmiş. On.

Yine gitmiş. Dönmüş beşe indirdi Rabbim. Yani beş vakit namaz kılmayı emretti ümmetime.

Ya Muhammed!

Yapamazlar. Ben bu adamları denedim bu beş vakti de kılamazlar. Git de Rabbine yalvar yakar bunu da azaltsın demiş.

Artık gele gide utandım ben rabbimden. Gidemem deyince. Nida gelmiş ki; benim huzurumda söz değişmez. Beş vakit namazı farz kıldım. İlk emrettiğim elli vakti kılmış gibi sevabı vereceğim buyurmuş Cenâb-ı Allah.

Elhamdûlillâh elli vaktin sevabını hak ih-san etmiş beş, vakit namaz kılana.

Fakat öyle bir acayip insanlarız ki, Musa aleyhisselam buyurduğu gibi, beş vakit bile zor geliyor. Sabah kıl, bir de öğlen kılacaksınız. İkinci, akşam, bir de yatsı, bu bile çok geliyor, biz zalimlere. Ama yemek yemesini biliyoruz. Allah'ın nimetlerini yemesini, keyif etmesini biliyoruz. Yorulduk, hadi bakalım nerede gezeceğiz, ne sefa süreceğiz, kebapları kızartıyoruz, dönerleri kesiyoruz biçiyoruz, salatalar, meyvelerle. Burası meyve bakımından zengin yani. Türkiye de de var El-hamdûlîllah az değil ama burada her mevsim de hepsi karşında. Türkiye de bekleyeceksin ki can eriği olacak da, yiyeceksin, her şeyin bir zamanı var yani. Bir acayip ülkedeyiz ki, ne kadar şükretsek, hamd etsek azdır.

Arabamız var, evimiz var, bahçemiz var. Yani bunları Türkiye'dekilere anlatıyorum ben bazen.

Hocam nasılsınız? Havalar nasıl?

Bahar havası diyorum. Güneşlik, yemyeşil ortalık diyorum. Orada kış. Karpuzu kestik, patır patır patladı, yiyoruz diyorum. Yapma hocam diyorlar. Canları çekiyor tabi. Ya gelin

diyorum. Gelirsen biz de sana da ikram ederiz diyorum.

Çok şükür Ya Rabbi! Verdiği nimetlere hamd ü senâlar olsun.

a. İlmin Afeti ve Unutmayı Önleme Yolları

İkinci hadîs-i şerîf.

أَفَةُ الْعِلْمِ النِّسْيَانُ، وَإِضَاعَتُهُ أَنْ تُحَدِّثَ بِهِ غَيْرَ أَهْلِهِ

Âfetü'l-‘ilmi en-nisyânü ve idâ’atühû entühaddise bi-hî ğayra ehlihî.

İlmin afeti, yani bilginin hastalığı, afeti. *En-nisyânü*. Unutmaktır.

Neydi ya? Ben bunu kitapta okumuştum aman Allah’ım hatırlayamıyorum. Okumuşum. Kırk defa okudum yine unuttum. Sureleri bile unutuyoruz. Küçüklükten ezberlediğimiz şeyleri unutuyoruz, karıştırıyoruz. İlmin afeti unutmaktır.

Unutmamak için çare nedir?

Hazreti Ali Efendimiz radiyallahu anh kerame vecheh. Peygamber efendimize gelmiş Ya Resûlullah! Ben unutuyorum. Çabuk

unutuyorum buyurmuş. Peygamber efendimiz de ona cuma gecesi teheccüd namazına kalkıp, dua etmeyi buyurmuş. Perşembeyi cumaya bağlayan gece. Duaları öğretmiş. O dualarla ondan sonra hafızası çok kuvvetlenmiş.

Unutuyoruz. Biz de öyle yapalım. Bir.

İkincisi.

Çare?

Tekrar etmektir. Kur'an'ı niye bitirdiğimiz zaman hemen Fâtiha'ya geçiyoruz. Nâs'ı okuyoruz. *Minelcinneti vennâs*. Allahu Ekber diyoruz. *Bismillâhirrahmânirrahîm*. Fâtiha'ya geçiyoruz. Tekrar edeceğiz Allah'ın kitabını unutursak en büyük günahlardan birisi. Ezberlediği Kur'an âyetlerini unutmasıymış.

Ne yapacağız?

Tekrar edeceğiz. Hafızlar da unutuyor. Hafızlar Kur'an'ı ezberlemiştir. İmtihandan geçmiştir, icazetnameyi almıştır, cüppeyi, sarığı giymiştir, merasimi yapılmıştır. Hadi oku dersin. Okuyamaz.

Neden?

Çalışacak. Unutuyor.

İlmin afeti unutmaktır.

Allah hafızamızı kuvvetli eylesin. Ezberlemeyi nasip etsin. Tabi tekrar edip de sevap kazanıyor insan. Tekrar ede de kuvvetleniyor. Daima elimizde duracak. Daima tekrar edeceğiz.

En iyi çarelerden birisi de öğretmektir. Sen de çoluk çocuğuna, hanımına, akrabalarına, mahallenin küçüklerine öğretirsen. Onun en iyi öğrenme vasıtası öğretmek.

Lisedeyken beni, müdür bey edebiyat dersine geliyordu, münazara heyetine seçti. Halkın huzurunda çıkacağız. Merasim, münazara. Orada iki fikri savunacağız. Karşılıklı konuşacağız. Nasıl utandım, nasıl utandım, nasıl utandım, o kalabalığın karşısında, kıpkırmızı oldum, kelimeleri unuttum, bilmem ne filan. Neyse münazara bitti, kem küm şeyler söyledik, dört beş kişi bir tarafta, dört beş kişi bir tarafta. Doğrusu ben kendim beğenmedim kendi konuşmamı. Hoca geldi ertesi gün sınıfta karnemi aldı, bir güzel on yazdı oraya. En yüksek notu. Fazladan verdi Allah razı olsun. Yoksa bana kalsaydı ben o kadar vermezdim.

Şimdi çok utanırım. Böyle çıkıp halkın huzurunda bir şey söyleyeceğim, kıpkırmızı olurum, utanırım, öldürsünler de dövsünler de konuşmayayım. Şimdi bak Sydney de konferans olacak, daha bir hafta var, heyecanı şuramda, uykum kaçıyor, ne söyleyeceğim, ne yapacağım, hazırlanmam lazım, bakmam lazım, okumam lazım diye. Böyle telaşlanıyorum yani.

Fakat Yükseliş Mimarlık Mühendislik Özel Yüksekokulunda, beni Türkçe ve döküm bilgiler hocalığına tayin ettiler. İyi de para alıyoruz. Gündüz üniversitede hocayım. Akşamda gece altı buçuktan sonra, orada dersler var, yedi bölüme derse gidiyorum.

İşte mühendis olacıklara edebiyat, hitabet, yazışma bilmem ne bunları öğretiyorum. Öğretirken kitaplar alıyorum, çarşıdan pazardan, para veriyorum, iyi çalışıyorum ki mahcup olmayayım falan diye. Öyle faydası oldu ki öğretmenin. Konuşmayı, yazmayı nasıl usullere göre yapacağız, onu öğretmenin, çocuklara öğretmenin çok faydası oldu kendime.

En iyi usullerden birisi öğretmektir. Onun için evinizde rahlenin karşısına çocukları

oturacaksınız, şeyi de göstereceksin, sevdikleri ne varsa, bu da burada duracak, ondan sonra haydi bakalım yarım saat, bir saat ders yapacağız.

Bu böyle uzun boylu nedir?

Elif uzun boylu, cim karnında bir nokta, Ay'ının ağzı açık dedikten sonra, ay'ın harfini tanımaz mı artık. İşte orada ay'ın öğreteceğiz.

İlmin afeti unutmak. Unutmaya karşı mücadele vermemiz, çalışmamız lazım.

Âfetü'l-‘ilmi en-nisyânü ve idâ’atühû en-tühaddise bi-hî ğayra ehlihî.

Ve idâ’atühû. İlmin zayi edilmesi, telef edilmesi, boşa harcanması, yazık edilmesi ilme.

En-tühaddise bi-hî ğayra ehlihî. O ilmi, o ilme layık olmayan herife, kişiye söylemendir, öğretmendir.

Adamın liyakatı yok o ilme öğrenmeye. Ona söylüyorsun, öğretiyorsun. Böyle ehli olmayan kimseye bilgiyi öğretmek, domuzun boynuna gerdanlık takmak gibiymiş. Herif domuz. Şeye kullanacak, kötüye kullanacak, ilmi hayra kullanmayacak, Müslümanların aleyhine

kullanacak, dünya menfaatine kullanacak veya Allah'ın sevmediği yolda kullanacak filan. Sen de ona öğretmişsin. Domuzun boynuna gerdanlık takmak gibi. Zaten bu domuz çamurda yatar, pislik yer, bunun boynuna gerdanlık takmanın ne lüzumu var.

İlmi kime vereceğini, kime öğreteceğini insanın dikkat etmesi lazım. Ehline vermesi lazım. Ehline seve seve vermesi lazım. Ehil olmayana da vermemesi lazım. Bir de bu tarafı var. Hoca herkese ders vermez.

Adam bunu hayra kullanacak mı, kullanmayacak mı?

Diye şey yapar. Evliyâullahtan birisine bir talebe gelmiş. Uzun zaman hizmet etmiş. Sonra yalvarmış bana ism-i a'zam'ı öğret. İsm-i A'zam, Cenâb-ı Hakk'ın o ismi ki, kim o ismi a'zam'ı bilirse, onunla dua ederse, onunla dua ederse, duası mutlaka kabul olur. Onu öğrenmek istiyor.

O da demiş ki; Peki evladım. Sana bir kutu vereceğim, filanca şehirdeki, filanca zatı muhterem kişiye, bu kutuyu götürüver. O zaman öğreteyim. Olur, efendim demiş. Sarılan kutuyu, bohçaya sarılmış kutuyu vermiş ona,

al bunu götüreceksin. Şimdi yolda kutunun içinden ses geliyor tıklar tıklar ses geliyor, kıpırtı geliyor, cik cik ses geliyor, dayanamamış açmış örtüyü, kutunun da delikli filan, kapağını açmış, farenin birisi zıplamış gitmiş.

Bu da gelmiş, geriye dönmüş.

Demiş hocam bir fareyi ta diyelim ki buradan Sydney'e uzak yer mesela veyahut buradan Toowoomba'ya bir fareyi böyle götürmek olur mu? Bu ne biçim iştir?

Ne demiş sen o kutuyu açtın mı?

Hani ben sana açma demiştim bohçayı. Demiş cik cik diye ses geldi, tıkırtı oldu, ben de açtım, baktım fare atladı, kaçtı.

Evladım demiş. Bir kutunun sırrını, o şehre gidinceye kadar muhafaza edemezsen, söz dinlemezsen, ism-i a'zam'ın sırrını muhafaza edebilir misin?

Yani daha sen olgunlaşmamışsın. Sana ism-i a'zam'ı öğretmek gerekmez. Kızarsın adama, beddua da kullanırsın, adam çatlar, bacağı kırılır, kafasının tası patlar, yere düşer, bilmem ne falan. Yersiz kullanmayı da sevmez Allah.

Gölcükte, bir aksakallı bir ihvanımız vardı. Yakın kasabalardan birisinde. Diyor ki; nazar haktır hadîsini okuduk da, nazar değmesi. Çok gözü nazar değdirir, böyle kem gözlü diyorlar ya, baktı mı nazar değdirir birisi, meşhur, tanıyor herkes diyor. Akşemsettin kasabası Göynük. Oraya gelmeden bir yer var arada oralı. Bir gün kahvede otururken arkadaşlarıyla, karşıdan, köyden bir atlı gelmiş, at da güzel, tık tıklar geliyor, herkes başını çevirmiş bakmış, atlı geliyor. Ondan sonra demiş ki; şunu düşürüvereyim mi aşağıya, ata bir nazar değdirteyim mi, hadi ya demişler, yap da bakalım görelim. Şöyle bir bakmış amma güzel at ha demiş, küheylan gibi, at bir tökezlemiş, tepetaklak adam, küt aşağıya, anında, gözlerimiz önünde. Öküzü kazana, adamı mezara sokar yani. Bir bakar öküz pat diye düşer. Adama bir bakar, adam çat diye ölür yani. Nazar değmesi nasıl bir şey? Gözden ışın mı çıkıyor, radyoaktif mi, neyin nesi, bilmiyoruz. Ama böyle şeyler oluyor ism-i a'zam'ı öğretmemiş yani o şeye. Çünkü ehli değil.

Peygamber efendimiz ism-i a'zam, Allah'ın öyle bir isimdir ki, kim onunla dua ederse, onun duasını Cenâb-ı Hak reddetmez

deyince. Hz. ÂiŖe annemiz demiŖ ki; onu bana öğretsene. DemiŖ ki; Ya ÂiŖe! O sana gerekmez. Hz. AiŖe anamıza.

b. Dinin Sağlamliğını Tehdit Eden Unsurlar

Üçüncü hadîs-i Ŗerîf.

آفة الدين ثلاثة فقيه فاجر وإمام جائر ومجتهد
جاهل

Âfetü't-dîni selâsetün fakîhün fâcirun ve imâmün câirun ve müctehidün câhilün.

Âfetü't-dîni selâsetün. Fakîhün fâcirun. Bir. Ve imâmün câirun. İki. Ve müctehidün câhilün. Üç.

İbn Abbâs radiyallahu anh'dan rivayet edilmiŖ.

Buyuruyor ki Peygamber efendimiz;

Dinin afeti de üç tanedir. Dini mahveden, dini zarara uğratan üç Ŗey var.

Nedir bu üç Ŗey?

Birisi. *Fakîhün fâcirun.* Din bilgini, fıkıh okumuŖ, hadîs, tefsir, fıkıh okumuŖ, din bilgini

ama fâcir, fısk u fücuru, günahkâr, kötü halleri, huyları, işleri var. Fakîhün, fâcir.

Fakîh, Türkçede kullanılmış ama h harfi söylenmiyor. Fakîh diye geçiyor. Biz de mesela bizim köyün yakınında bir köy var. Hüseyin Fakîh. Demek ki Hüseyin Fakîh isimli bir âlime vermişler o mıntıkayı. Osmanlı fethedilen yerleri taksim ediyor ya. Mücahitlere dağıtıyor. Al Hüseyin Fakîh şuralar, şu dağdan şu dağa senin olsun. Hüseyin Fakîh. Bir yer var İlyas Fakîh. Ama biz İlyas Fakîh, Hüseyin Fakîh demiyoruz. Demesi zor geliyor Hüsen Fakî, İlyas Fakî. Böyle de kestirme harfleri atarak kullanıyoruz. Bir Fakîhün fâcir.

İki.

Ve imâmün câirun. Câir, cevreden demek. Cevri cefa eden. *İmâmün câirun.* Cami imamı mı?

Hayır. O devirde imam demek, cami imamı demek değil, devletin başkanı, devletin kabilenin milletin başındaki adam. İmam önder demek. President demek. Başkan demek.

President ne demek?

Presente etmek.

Ne demek?

Sunmak, takdim etmek. Öne itilen, öne çıkan. Belki imam kelimesinin tam İngilizcesi. President. Belki köken itibariyle. Present hediye demek. Sunuyorsun. Al önüne koyuyorsun. President, bir kavmin en öndeki kimse. İmam da en önde demek. Aynı anlamda.

Bu adamlar dikkat ediyorum. Bu Avrupalılar, birçok kelimeyi şeyden almışlar, doğudan. Yani Müslümanlardan almışlar. Onun için aynı manaya geliyor. Tam tercüme etmişler yani. *İmâmün câirun*. Zalim hükümdar demek.

Fakîhün fâcirun. Günahkâr âlim demek, kötü huylu, kötü işli, günahkâr âlim, zalim hükümdar.

Ve müctehidün câhilün. Cahil müctehid.

Bu müctehid ne demek?

Herkes müctehid olabilir mi?

Okuyacak, okuyacak, öğrenecek, öğretecek, kavuğu başında, saçlı sakalı ağaracak da müctehid öyle olacak. İmam-ı Âzam, İmam Ebû Yusuf, İmam Ahmet b. Hanbel, İmam Şâfi asırlardır namı yürüyen insanlar.

Müctehidün câhilün ne demek?

Buradaki müctehid de bizim anladığımız, içtihat sahibi, mezhep imamı değil, çalışan demek. Çok gayretli çalışan demek. Ama cahil.

Nerede çalışıyor?

Cahil çalışan.

Ne demek?

İbadete çalışan ama cahilce. Cahil âbid demek bu da yani sonuç itibariyle. Bunu bilmeyen yanlış tercüme eder. Burada tercümesi şöyle; fâsık alîm, zalim reis, cahil sofu demiş. Yani sofuluk taslıyor, namaz kılıyor, filan ama âbid yani. Ama cahil. Cahil olunca, kaş yapayım derken göz çıkarır, namazını sevabını kaçıır, orucunun sevabını kaçıır, haccının sevabını kaçıır, zekâtının sevabını bilmez, cahil olduğundan kaçıır.

Cahil oldu mu insan, hatalı iş yapar.

Verir misiniz senin gıcır gıcır yepyeni güzel arabayı hiç ehliyeti olmayan cahil birine, araba kullanmayı bilmeyen birine?

Bir yerini çizdirse hocam, yüreğimin yağı erir, yeni araba gıcır gıcır ben buna altmış bin Avustralya doları vermişim.

Verir miyim cahile?

İşte cahil, iyi niyetli de olsa. Babacığım arabayı ben kullanayım hiç bir şey yapmayacağım. Evladım büyü de öyle. Şöyle 18 yaşına gel, kocaman abi ol, ehliyetini al o zaman. Şuradan şuraya götüreyim. Evladım eski araba olsa neyse ama bu gıcır gıcır vermem deriz yani. Cahil çünkü. Bilmeyen bir yere vurur, bir kaza yapar, kullanmasını bilmiyor.

İbadet de bilgiyle olur.

Allah ne yaparsa sever?

Allah ne yaparsa sevmez?

Namaza duruyor. Aklında bin bir türlü şey. Hayattaki işlerinden, filancaya para verecektim, çarşıdan şunu alacaktım, bilmem ne yapacaktım, hanım ne demişti, şeytan bir şeyi hatırına getirtiyor namazda, onu düşündürüyor, aklını karıştırmak için.

Eh cahil kimse de, artık namazı kılarken, oruç tutarken, ne hatalar yaparsa, canını çıkartır. Bir de dine de laf getirtir. Ah işte al âbid. Yaptığı işe bak. Şu herife bak. Hem de hacca gitmiş bilmem ne filan derler. Bak senin hacının yaptığına derler. Ve bir de dine de laf getirtir.

Onun için dinin afeti üçtür. Bir günahkâr alîm. İki zalim hükümdar. O da dini engeller bilmem baskı yapar filan. Üç cahil âbid. Bilmeden, inceliklerini bilmeden ibadet yapan kimse demek.

Allah bizi sevdiği kul eylesin. Allah hepimizden razı olsun. Hepimizi bilgilendirsin. Rızasına uygun ibadetleri yapmayı nasip eylesin. Hatalardan, günahlardan, yanlışlardan korusun.

El Fâtîha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

